

Jak se vám s kolektivem zlínského divadla pracovalo?

Moc dobře a já myslím, že je to vidět i na samotné inscenaci. Chvilku sice trvalo, než nám dámská část obsazení uvěřila, že to, co jsme si navymýšleli, skutečně může na diváky fungovat. Ale po pár dnech už všechno šlapalo jako hodinky a herci udělali vše, co nám na očích viděli, za což jim patří velká poklona a dík.

Co si myslíte o tradici festivalu, který je zasvěcený jen komediím?

Že je obrovská škoda, že takových festivalů není víc! Pro mě je komedie nejtěžší divadelní žánr, který dokáže dokonale prověřit schopnosti režiséra i herců. Je to jediný divadelní žánr s okamžitou zpětnou vazbou, proto se ho tolik režisérů bojí. Jenže za komedie se nedávají Thálie, Divadelní noviny je ignorují, pro Ceny Alfréda

Radoka neexistují. Proto je dobře, že se našel někdo, kdo pochopil, že i komedii by se měl alespoň jednou za rok vzdát hold! Všichni, kdo se tomuto žánru věnují, si to totiž zaslouží a diváci to milují!

A závěrem – váš oblíbený vtíp nebo vtíp, který vás naposledy rozesmál?

Můj oblíbený vtíp je nepublikovatelný v jakékoliv tiskové podobě, takže zkusím ten, který mě rozesmál naposledy: Víte, co se stane z ovečky, když jí utrhnete nožičky? Obláček. KrP

Připravil Radek Smetana, Východočeské divadlo Pardubice

Realizaci projektu podporuje

Hlavní sponzor festivalu

Sponzoři festivalu

Významní sponzoři festivalu

Sponzor cen festivalu

Hlavní mediální partner

Mediální partneři festivalu

Ubytování zajišťuje

GRAND Festival smíchu se koná pod záštitou ministra kultury ČR Daniela Hermana; hejtmana Pardubického kraje Martina Netolického; primátora města Pardubice Martina Charváta a prezidenta Herecké asociace Jiřího Hromady. Za finanční podpory Ministerstva kultury, Pardubického kraje a Statutárního města Pardubice.

16. GRAND FESTIVAL SMÍCHU

25. leden – 1. únor 2016
Východočeské divadlo Pardubice

FESTIVALOVÉ NOVIN(K)Y pondělí 25. 1. 2016

Dnes soutěží... Městské divadlo Zlín

Zlínský soubor navštívil náš festival zatím pouze čtyřikrát. Nyní se k nám vrací po pěti letech, přičemž hlavním důvodem, proč nás nenavštěvuje častěji, bývá obyčejný technický problém, a to velikost jeviště, která je ve Zlíně skutečně abnormální. A právě to nám vnuklo myšlenku, že bychom vás letos mohli seznámit s divadelními budovami, jakožto i letmo s historií a další činností jednotlivých hostujících souborů, abyste si mohli alespoň částečně představit prostředí, v němž je ta která inscenace „doma“.

Městské divadlo Zlín, jež do roku 1990 neslo název Divadlo pracujících, sídlilo od svého otevření v roce 1946 až do roku 1967 v budově dnešní Malé scény. Jeho nová architektonicky velkoryse řešená budova (dle návrhů Miroslava a Karla Řepy) byla v době svého otevření největším divadelním stánkem v ČSSR s bohatou výtvarnou výzdobou, sálem pro 800 diváků a obrovským jevištěm s nejmodernějším vybavením. Jeviště zlínského divadla s šířkou 13 a hloubkou 20 metrů je skutečně jedno z největších v naší zemi. Kromě velkého sálu, jehož hlediště dnes čítá 687 míst, využívá městské divadlo navíc dva komorní prostory Studio Z a Dílnu. V současné době má herecký soubor zlínského divadla 28 členů, které vede umělecká šéfka Hana Mikolášková, která v Pardubicích režírovala komedie Blbec k večeři a Čistírna.

Od roku 1999 divadlo pořádá každoročně přehlídku svých vlastních inscenací s názvem Zlínský Naráz/Naráz.

V řadě mimopertoárových aktivit divadla vyniká festival Setkání—Stretnutie, který umožňuje na jednom místě zhlédnout původní dramatickou a inscenační tvorbu zejména českých a slovenských divadel. Loňského jubilejního 20. ročníku se zúčastnilo na 7 000 diváků, kteří měli možnost během 5 dnů vidět 13 představení.

AnH

Vážení diváci, milovníci komedií,

vítejte na našem GRAND Festivalu smíchu, který pro vás každoročně s radostí připravujeme a těšíme se na vaše reakce. Nejen na smích, který se line ze zaplněného hlediště, ale i na vaše hlasování a rozhodování o komedii roku.

Soutěžní část letošní nabídky je téměř do posledního místa vyprodaná a troufám si říct, že po právu. Diváky čeká rovný boj několika divadel, nabídka je vyvážená a velmi pestrá. Jsem ráda, že publikum bude moci ocenit mnoho podob různorodého komediálního žánru. Abych vybrala 7 soutěžních komedií, projedla jsem přes 8 000 kilometrů a viděla 39 inscenací v divadlech napříč celou republikou. Do závěrečného finále se tak dostala divadla z Prahy, Liberce, Zlína, Českých Budějovic a Brna s hrami britských, francouzských a českých autorů. Některé inscenace

vyprávějí současné příběhy, děj jiných nás zavede o jedno až dvě století zpátky, ale problémy aktérů jsou aktuální i dnes se stejnou naléhavostí. Většinou jde, jak jinak, o lásku, věrnost, touhu, ale i zmařené sny a chuť žít lepší život. To vše ale s radostí, humorem, nadsázkou a nadhledem.

Všechna divadla, která budou soutěžit o 6 cen, jezdí na náš festival opakovaně a naše publikum je zná. Ale nesoutěžní představení jsou taky hodna zájmu, nabízejí přece jen trochu alternativnější pohled na divadlo než tradiční divadelní domy. Mladé soubory s talentovanými herci můžou zaujmout především mladší publikum. Z nabídky inscenací na Malé scéně ve dvoře jsou zajímavé třeba O hezkých věcech, které zažíváme, Chaos, 39 stupňů či Queensland. Poslední listky jsou pořád v nabídce.

Držím palce všem inscenacím, aby dobře obstála před publikem, ale i před odbornou a studentskou porotou. A apeluji na vás, abyste dali svůj názor najevo a hlasovali o komediích, vaše preference nás velmi zajímají. Hostující divadla mi opakovaně zdůrazňovala, že naše publikum reaguje skvěle a že se jejich herci u nás pokaždé dobře cítí. Pojďme pokračovat v této tradice a bavme se, smějme se a tleskejme. Určitě bude čemu. Takže na viděnou v Městském divadle či na Malé scéně ve dvoře!

Jana Uherová, dramaturgyně GFS

V malé hale TIPSPORT ARENY Pardubice se všichni konala **Kuličkíada smíchu**, která je už tradičním festivalovým předskokanem. Fotografie ze zábavného odpoledne na ledě si můžete prohlédnout ve foyer nebo na webových stránkách festivalu www.festivalsmichu.cz, kde naleznete i detailní informace z průběhu festivalu i jeho zákulisí. Festivalový web je přístupný i z internetových stránek divadla www.vcd.cz.

Je dobře, že se našel někdo, kdo pochopil, že i komedii by se měl alespoň jednou za rok vzdát hold, říká Roman Vencel

ROMAN VENCLEL pochází z Pardubic. Po gymnáziu nastoupil na brněnskou JAMU na obor činoherní herectví. Od roku 2009 je v angažmá v Moravském divadle Olomouc. Vloni na festivalu zazářil v roli Truffaldina ve Sluhovi dvou pánů. Kromě herectví se však věnuje i režii a psaní komedií, většinou s Michaelou Doleželovou, s níž režijně nastudoval i dnešní komedii Dokonalá svatba. Přečtěte si, jak spolupráci vidí Roman Vencel a jak vzpomíná na Pardubice...

Vzpomenete si občas na Pardubice? Jak často je navštěvujete?

Bydlel jsem osm let v Brně a teď třetí rok v Olomouci, ale Pardubice jsou mé rodné město a takové má každý jen jedno! Mám moc rád hokej a chodím na něj vždy, když to čas dovolí, a protože pro mě je hokej hlavně o fandění, považuju se za fanouška Olomouce. Jenže když u nás nedávno hráli Pardubice, nevydržel jsem to a o přestávce přešel z olomouckého kotle do toho pardubického a moc jsem si užíval, že můžu skandovat pokřiky, které znám od dětství. Nejlepší bylo, že po zápase jsem musel čekat, až celý stadion odejde, abych pak za doprovodu policistů vyšel, společně s Pardubáky, před halu, nasedl do auta a jel těch pár ulic domů. Bohužel do Pardubic se dostanu jen velmi zřídka a vždy pracovně — jako třeba dnes, když se hraje Dokonalá svatba.

Letos na GRAND Festival smíchu zavítáte jako režisér komedie, která se utká o titul Komedie roku. Už jste tu byl i jako herec. Jaké máte pocity, když do pardubického divadla zavítáte? A jak na vás působí pardubičtí diváci?

Do Východočeského divadla jsem chodil dlouhé roky ještě coby student základní a střední školy, takže pro mě je to divadlo, na kterém jsem vyrostl, které jsem obdivoval a díky kterému jsem se začal divadlu sám věnovat. Proto je pro mě každý návrat do VČD tak trochu slavnostní chvílí, kdy se ve mně mísí melancholie, určitě dojetí a spousta vzpomínek. Nejkrásnější bylo stát tu jako herec a přebírat si cenu Komedie diváků za Sluhu dvou pánů. Naopak, dívat se na soutěžní představení z pozice jeho režiséra, to je pro mě noční můra! Nevěřím tomu, že to vydržím — určitě uvidím sotva polovinu, protože většinu času budu nervózně přešlapovat před divadlem a kouřit.

Jak dlouho spolupracujete s Michaelou Doleželovou? Jak vůbec spolupráce začala?

První hru jsme napsali před deseti lety a hrajeme ji spolu dodnes! Něčemu takovému se mezi kolegy říká „divadelní manželství“. Známe se třináct let, což je skoro polovina našich životů, a potkali jsme se v dnes už neexistujícím ochotnickém divadelním spolku v Pardubicích. V září tohoto roku tohle své pomyslné „manželství“ završíme, protože nastoupíme do vedení činohry Moravského divadla v Olomouci. Michaela jako dramaturgyně a já jako umělecký šéf. Splní se nám tak naše nejtajnější sny, které jsme začali snít právě tady v Pardubicích při častých společných návštěvách VČD.

Jak jste se dostali ke komedii Dokonalá svatba?

Oba jsme ji poprvé viděli právě ve VČD a dodnes si pamatujeme skvělé výkony Petry Janečkové a Milana Němce. Navrhli jsme ji zlínskému divadlu právě proto, že v nás tento zážitek zůstal takovou dobou, a my jsme snili o tom, že si ji jednou budeme moci udělat po svém. →